কেৰেলা ৰাজ্য আৰু অন্যান্য

বনাম

এম. ভাস্কৰন পিল্লাই আৰু আন এজন

৫ মে’, ১৯৯৭

(ন্যায়াধীশ কে. ৰামাস্বামী আৰু ডি.পি. ৱাধৱা)

কেৰেলা ভূমি হস্তান্তৰ আইন, ১৯৬০ :

১৯৫২ চনত ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন অনুসৰি অধিগ্ৰহণ কৰা ভূমি - বাকী থকা মাটি অব্যৱহৃত হৈ থাকিল-১৯৭৯ চনত চৰকাৰে পূৰ্বৰ মাটিৰ মালিকক সেই হাৰত মাটি বিক্ৰী ক ৰে, যি হাৰত অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ প্ৰদান কৰা হৈছিল- লেখ আবেদনত বিক্ৰী নিষিদ্ধ- কাৰ্য পালিকাৰ আদেশ হিচাপে প্ৰতিৰক্ষা কৰা কাৰ্য্য- আইনৰ আলোকত উচ্চ ন্যায়ালয়ে কাৰ্যবাহী আদেশক অবৈধ ঘোষণা - উচ্চ ন্যায়ালয়ে দিয়া ৰখা আদেশ ন্যায্য- ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন , ১৮৯৪ৰ ধাৰা ১৬ৰ অনুসৰি অধিগ্ৰহণ কৰা ভূমি চৰকাৰৰ হাতত থাকে । যদিহে অন্য কোনো ৰাজহুৱা কামৰ বাবে প্ৰয়োজন নহয় তেন্তে মাটি ৰাজহুৱা নিলামত ৰাখিব লাগে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা অনা ধনৰাশি ৰাজহুৱা কামত ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি-ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন , ১৮৯৪ৰ ধাৰা ১৬।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ : ১৯৯৭ চনৰ দেৱানী আপীল নং ৩৬২৮।

১৯৯০ চনৰ ডব্লিউ . এ. নং ৮৬ত কেৰালা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২৪.৭.৯১ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

জি. প্ৰকাশ আপীলকাৰীসকলৰ হৈ ।

ভাৰ্গেজ কলিয়াথ, ৰমি চাকো আৰু এম.কে. মাইকেল ২ নং প্ৰতিবাদীৰ হৈ ।

ৰয় আব্ৰাহাম ১ নং প্ৰতিবাদীৰ বেবী কৃষ্ণনৰ হৈ ।

আদালতৰ তলত দিয়া আদেশ দিয়া হ'ল :

অনুমতি দিয়া হ'ল।

এই বিশেষ অনুমতিৰ আবেদন কেৰালা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে ১৯৯১ চনৰ ২৪ জুলাইত লেখ আপীল নং. ৮৬/১৯৯০ দিয়া ৰায়দানৰ পৰাই উদ্ভৱ হৈছে ।

স্বীকৃতিপ্ৰাপ্ত স্থিতিটো হ'ল যে ১৯৫২ চনত ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথ নিৰ্মাণৰ বাবে ১.৯৪ একৰ মাটি অধিগ্ৰহণ কৰা হৈছিল। ১৯৫৫ চনত নিৰ্মাণ কাৰ্য্য সম্পূৰ্ণ হয়। ১.৯৪ একৰ মাটিৰ ভিতৰত ৮০ চেণ্ট মাটি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল আৰু বাকী থকা মাটি ব্যৱহাৰ নোহোৱাকৈয়ে আছিল। যেতিয়া প্ৰতিবাদী নং ১ য়ে ১৯৭৯ চনৰ ২১ ডিচেম্বৰত সম্পত্তি বিক্ৰীৰ বাবে আবেদন কৰিছিল , ধাৰা ১১ৰ অধীনত ক্ষতিপূৰণ দিয়া হাৰত সম্পত্তিটো তেওঁক বিক্ৰী কৰিবলৈ বিচৰা হৈছিল ; যিটো লেখ আবেদনৰ জৰিয়তে নিষিদ্ধ কৰা হৈছিল। কাৰ্য্যক টিকিয়াই ৰাখিবলৈ চৰকাৰৰ শ্বীট-এংকৰটোৱেই হৈছে ভূমি বিচ্ছিন্ন কৰাৰ অনুমতিৰ বাবে চৰকাৰে জাৰি কৰা আদেশ । কেৰালা ভূমি হস্তান্তৰ আইন, ১৯৬০ (১৯৬০ চনৰ ৩০ নং আইন) (চমুকৈ ক'বলৈ গ 'লে 'আইন')ৰ অধীনত উচ্চ ন্যায়ালয়ে কাৰ্যকৰী ব্যৱস্থাক অবৈধ বুলি ঘোষণা কৰিছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই হস্তান্তৰ আইন উলংঘা কৰা বুলি আঙুলিয়াই দিছে। সেইবাবে এই বিশেষ অনুমতিৰ আবেদন কৰা হৈছে।

১৮৯৪ চনৰ ভূমি অধিগ্ৰহণ আইনৰ ১৬ নং ধাৰাত প্ৰশ্ন কৰা মাটিখিনি অধিগ্ৰহণ কৰা হৈছিল বুলি স্বীকাৰ কৰা স্থিতিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ই সকলো বোজাৰ পৰা মুক্ত হৈ চৰকাৰৰ ওপৰত নিহিত আছিল। প্ৰশ্ন উত্থাপন হয় যে চৰকাৰে

মাটিখিনি পূৰ্বৰ মালিকসকলক অৰ্পণ কৰিব পাৰিবনে ? নিৰ্দ্ধাৰিত আইনটো হল যে যদিহে মাটিখিনি ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যত অধিগ্ৰহণ কৰা হয় , তেন্তে ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যত উপনীত হোৱাৰ পিছত বাকী মাটিখিনি আন যিকোনো ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যত ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা যাব। যদিহে মাটিৰ প্ৰয়োজন হোৱা আন কোনো ৰাজহুৱা উদ্দেশ্য নাই , তেন্তে পূৰ্বৰ মালিকক বিক্ৰীৰ জৰিয়তে নিষ্কাশনৰ পৰিৱৰ্তে মাটিখিনি ৰাজহুৱা নিলামত ৰাখিব লাগে আৰু ৰাজহুৱা নিলামত অ হা ধনৰাশি সংবিধানৰ নিৰ্দেশনামূলক নীতিত থকা ৰাজহুৱা উদ্দেশ্যৰ বাবে ভালদৰে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। বৰ্তমানৰ ক্ষেত্ৰত আমি যি পাওঁ সেয়া হ 'ল যে কাৰ্যবাহী আদেশ আইনখনৰ বিধানৰ সৈতে মিল নাই আৰু সেয়েহে ই অবৈধ। এই পৰিস্থিতিত খণ্ড বিচাৰপীঠে কাৰ্যবাহী আদেশক অবৈধ বুলি ঘোষণা কৰাটো যথেষ্ট ন্যায্য। যি কৰা হয় , তাক ৰাজহুৱা উদ্দেশ্য ৰ বাবে কৰিব লাগে । অন্যথা চৰকাৰৰ মাটি কেৱল ৰাজহুৱা নিলামৰ জৰিয়তে বিক্ৰী কৰিব লাগে যাতে জনসাধাৰণেও অধিক মূল্য লাভ কৰি লাভৱান হয়।

সেই অনুসৰি আবেদন খাৰিজ কৰা হয়। কোনো খৰচ নাই।

আপীল খাৰিজ কৰা হল।

অনুবাদক-প্ৰণব জ্যোতি বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক

গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়